

lem nu nævnde, vilde være en saadan Kundskabsliste af Lovforslaget eller af Principet i eller Grundlaget for Lovforslaget, at det vilde være ensbetydende med at lufdfaste hele Sagen. Og naar iøvrigt det erede Medlem omtalte dette Punkt paa den Maade at man maatte faae det indtrykt af han ikke blot havde en fast Overbevisning om det Rigtige i sin egen Opfattelse, men ogsaa var temmelig sikker paa, at denne Opfattelse almindelig deltes, tror jeg dog at der var Et og Andet, som kunde bemærkes dertil. Han henviste til, at paa det tidligere afholdte Handelsmøde i Kjøbenhavn skulde man have ganske sluttet sig til hans almindelige Dom om Lovforslaget; men det tror jeg nu ingenlunde er Tilfældet. Jeg var ikke til Stede ved dette Møde, og har ikke set nogen officiel Beretning om Forhandlingerne; jeg kan altsaa kun udtale mig med nogen Forsigtighed om, hvad der foregik der, men i Sølge Beretningerne i Blade om dette Møde forekommer det mig at man der fra en enkelt Side kan have udtalt sig for en Forandring i Lovforslaget og navnlig paa det Punkt, som den erede Taleher omtalte, men derfor ingenlunde fordommende om Forslaget i dets Helhed. Man har uvertimod udtalt sig for Nutseligheden af at Sagen blev fremmet netop paa dette Grundlag, som et gædet i den fælles Kommissions Arbejde. Jeg gjentager her, at jeg ikke kan indse, at der er noget Uforeneligt med den Forhandling om Sagen paa dette Grundlag, og saa vidt muligt i Overensstemmelse med Kommissionens Arbejde, det er at man paa et enkelt eller paa enkelte Punkter tog under Overbetælle, om det ikke var rigtigt at foretage Forandringer og maatte ende med at gjøre det. Jeg behøver jo ikke at minde det erede Medlem om, at man tidligere oplyste denne Sag noget forskjellig i Handelsverdenen her i Danmark; thi han har anfægtet jeg Motiverne til Lovforslaget i sit Munde, men det er jo muligt, at det ikke gaar andre erede Medlemmer. Thinget paa samme Maade, det er jo muligt, at ikke Alle have lagt Mærke til eller erindre, at den Forandring i den udrørende Firmalovgivning, som Lovforslaget gaar ud paa at gjøre paa dette Punkt, netop er bleven anbefalet af Grossererforeningens Komitee i Aaret 1876, saa vidt jeg huffer. Jeg skal naturligvis ikke fremhæve, at man i Sverige, i Stockholm, nogle Aar senere i hvad der maatte anses for en Repræsentation af Handelsstanden, har udtalt sig i samme Retning. Det viser altsaa at Meningerne der kunne være forskjellige, og for saa vidt det maatte være saa, at man for Diebliffet i

den Kjøbenhavnste Handelsstands eller den Handelsstand, der var repræsenteret paa Handelsmødet, maatte være nærmest tilbøielig til at stille sig paa det erede Medlems Standpunkt, har der været andre Tider, hvor Handelsstandens Repræsentanter i Danmark have opfattet Sagen anderledes. Jeg tror ikke, at det vilde være heldigt, om man i dette Diebliffet kom ind paa en udrømmende Diskussion om det Spørgsmaal, om det er vigtigt at holde sig til den uugældende Ordning i Firmaloven af 1862 paa dette Punkt eller følge Kommissionen, men saa meget som jeg lige at der lader sig anføre forskjellige Grunde baade for det One og det Andet, naar jeg i de Bemærkninger, som jeg tillod mig at fremsette ved dette Mødes Behandelse, hentydede til at jeg meget godt kunde forstaa at der om enkelte Punkter kunde være Tvivl og haves forskjellige Meninger, sigtede jeg netop til dette Punkt. Det er et af de Punkter, hvor jeg gjerne skal medgive det erede Medlem, at jeg ogsaa for mit Bedkommende har haft og har Tvivl, men jeg for mit Bedkommende tør ikke erklære det for en afgjort Ting, at disse Tvivl skulde være begrundede, eller at det skulde være ubetinget rigtigt, at travige Kommissionens Forslag paa dette Punkt, og vende tilbage til den uugældende Firmalov. Det er ganske vist, at det er ikke vanskeligt at præcisere det Synspunkt, hvorpaa Sagen er bleven set i Aarene 1861-62 her i Landet, men det vil heller ikke være vanskeligt, forekommer det mig, at faae Die for, hvad der kan tale for at faae den Forandring, som Lovforslaget gaar ud paa. Det er ganske vist, at det kan ikke benægtes, at det vil være til stor Betryggelse til Fremfæstelsen af udeligere Sikkerhed i den hele Handelsomsætning, naar man gennem Firmaregistret kunde komme til fuld Klarhed over, under hvilke Navne de forskjellige Handelende indlader sig i Forbindelse med Andre, og særlig ligger det nær at blive opmærksom paa, at der jo er en Mængde Handelende, der have det samme Navn. Der er mange Handelende, der hedde Hansen, Petersen o. s. v., og det vilde derfor det kan vistnok ikke nægtes, være meget heldigt, om det gennem et Firmaregister blev muligt at komme til Kundskab om, hvilke enkelte Personer de Handelende maatte være, som man har indladt sig med, og som hade et af disse almindelige Navne. Dertil sigter jo den Bestemmelse i Lovforslaget, at for saa vidt flere have det samme Navn og ikke ere i Kompagni, altsaa ikke have noget Selskabsnavn, eller noget Firmanavn, der er forskjelligt fra deres eget Navn, skulle de gjøre en saadan Tilføielse til deres